

csekkel, amelyek akkoriban nagy értéket képviseltek. Királynak látták az istállóban, a jászolban fekvő gyermeket, ezért királyhoz méltó hódolattal fordultak hozzá. Az előtte való leborulás a teljes önátadás kifejezése. Látjuk a gyermek Jézusban a minket megváltó Krisztust? Ha látjuk benne, akkor tudjuk helyesen imádni. Ha nem látjuk benne, akkor a gyermek Jézus megmarad aranyos kisbabának, akitől meghitt lesz az ünnep, de más nem következik ebből a látásból. Hogyan kell őt imádnunk? Jézus egyszerre volt

Imádság:

Mindenható Isten, kegyelmes Édesatyánk! Áldunk és magasztalunk téged a karácsonyi csodáért, hogy a te egyszülött Fiadat elküldted a mi emberi világunkba. Áldunk téged Urunk, hogy mindezt nem céltalanul tetted. Magasztalunk, Istenünk, mert e csodán keresztül a mai ünnepen megérthetjük, hogy Jézus Krisztus ember is és Isten is, aki imádásra méltó. Mindazonáltal megvalljuk neked, élő Urunk, hogy gyakran nem tudunk úgy szólni hozzá, úgy elé állni, ahogyan azt illene. Megvalljuk, Urunk, hogy a világ kívánságai gyakran erősebben hatnak ránk, mint hívogató szavad. Kérünk, bocsáss meg ezért, és kerünk, azért is bocsáss meg, hogy nem tudjuk mindig úgy látni Jézust, mint aki minden bűnünkért eleget tett. Köszönjük, hogy ezen az ünnepen újra emlékeztetünk arra, hogy kicsoda a te Fiad, hogy újra odafordulhatunk hozzá, hogy újra megtapasztalhatjuk, hogyan kell őt imádni. Add nekünk Szentlelkedet, hogy a felismerés és az odaszánás napról napra növekedjen bennünk, hogy minden napon megvallhassuk, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére. Ámen.

Legközelebbi alkalmaink:

I. ÉVFOLYAM 4. SZÁM
2019. DECEMBER

"Hallgassatok rám, ti szigetek, figyelfetek, látról nemzetek!"
Ézs 49,1

SZIGETEK

A PÁPAI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE SZÓRVÁNYGONDOZÓ LAPJA

Írta: Schönberger Klára

A Békesség Fejedelme

Textus: Ézs 9,5

„Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!”

Krisztusban Szeretett Testvéreim! nék érkezni Isten színe elé. A Kívánok mindenkinek áldott várakozásunk egyik sarkalatos elcsendesedést a várakozás idejére! Adventbe lépett a keresztyén világ. Nem lehet nem észrevenni, hiszen díszbe öltöztünk már minden körülvettünk körül. Közeleg a karácsony, ezt hirdeti minden. Így, ha röpke időre is, de befészkelődik gondolatainkba a várakozásnak és a lelki felkészülésnek az aktualitása. Hiszen az advent az Istennel való találkozás várakozását jelenti. Azt a belső csendességet, lelki készülést, a kijelentés általi megerősödést, melyben megpihen az ember lelke, hogy valóban készen legyen az Úrral való találkozásra. Advent éppen azt jelenti, hogy valahonnan, talán nagyon messziről vissza szeret-

Megjelenik évente 4 alkalommal.
Felelős szerkesztő:
Tóth András esperes
Szerkesztő:
Sárközi Gergely Antal
Technikai szerkesztő:
Füstös Gábor
Szerkesztőség címe:
szigetek.papaten@gmail.com

Vízkereszt kérdések és válaszok

Textus: Mt 2,9-12

„Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak napkeleten, előttük ment mindaddig, amíg odaérve meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amikor ezt látták, igen nagy volt az örömük. Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.”

Keresztény Testvéreim! Vízkereszt ünnepe, ami más néven epifánia, vagyis Krisztus megjelenésének ünnepe, arra indít bennünket, hogy megvizsgáljuk, hogyan is érkezett meg erre a világra és hozzánk, hogyan látták akkor és hogyan látjuk mi őt, valamint hogyan imádták akkor és most?

Hogyan érkezett meg Jézus Krisztus? Az első karácsonykor – tudjuk a bibliai elbeszélésekből, hogy – csecsemőként, istállóban, állatokkal körülvéve jött a világra. Isten emberré lett és lehetővé tette a vele való személyes találkozást. De vajon nekünk a mögöttünk lévő ünnepben sikerült-e találkozni Krisztussal? A napkeleti bölcsek történetében azt láttuk, hogy ők maguk keresték Isten Fiát. Oda mentek, ahova a csillag vezette őket, vagyis közeledtek hozzá és megtalálták a hozzájuk eljött Istent. Keresték és megtalálták. Mi kerestük-e a mögöttünk levő ünnepi időszakban? Volt-e

Hogyan imádjuk őt? A napkeleti bölcsek leborultak előtte, kinyitották kincsesládáikat és ajándékokat adtak neki. Elhalmozták drága kin-

fontos az igazi belső elcsendesedés, és Jézus Krisztus közösségére, hogy Szentlelke által igazgasson bennünket vissza a helyes útra. Hiszen mindannyiunknak nagyon nagy szükségünk van arra, aki féltő szeretettel munkálkodik értünk! Ennek következtében pedig Isten ígéreteit nagyon komolyan kellene vennünk. És nem csak az évnék ezen időszakában, hanem az életünk minden napján! Istennek ma egy szép ígérete csendül fel, mely reménnyel töltheti be mindenki szívét! „Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz” – aki a világ bűnét, terhes igáját magára veszi! Az Istennek ez a szeretete a betlehemi gyermek által reményfényt árasztott a világra, mert Ő az a gyermek, akivel egy radikális változás indult el a világban. Vele a sötétségben járásnak vége szakadt, az már a múlté. Új világosság, az evangélium, az Isten szeretetének fénye erővel árad ránk, hogy érezzesse velünk, milyen hatalmas az Ő kegyelme, mert „Fény gyúlt a sötét éjszakákban, hogy Istennel megbékelhessünk.” („Angyalének zeng” - c. ének) Jézus volt az egyetlen igaz, aki Istenként értünk emberré lett, aki vállalta értünk a szenvedést, a kínhalált a keresztfán. Szeretettől kínhalotta a keresztfán. Szeretettel, feláldozta értünk magát, hogy mi általa élhessünk. Így letünk mi is Krisztus által Isten gyermekei! De vajon ennek megfelelő-

ószövetségi olvasmányává. Ennek az a magyarázata, hogy Izráel népe ígéretet kapott arra, hogy Megváltó fog születni. „Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk.” Egy fiúgyermek születését jövendőli meg a próféta, aki megváltoztatja a világot, mert övé lesz az uralom és a dicsőség és a hatalom az egész földön. Úgy jelenik meg, mint kisgyermek, aki menynek és földnek Ura és hatalmas Királya. Ézsaiás próféta így nevezi meg: „Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!” Isten népe gyakran elfordul az Istenétől, ezért a próféta többször is visszatér ehhez a témához. A nép ugyan vallásoskodott a jeruzsálemi templomban, de az életük nem volt feddhetetlen, tisztá. Bizony nem mindenki vette komolyan a próféta szavait! Sajnos ugyanez történik a mai világban is. Hirdették az Isten Igéje, de az emberek most sem figyelnek az Ő szavára. Fontos a tökéletes ajándék, fontos a tökéletes vacsora, a díszes karácsonyfa, minden fontos csak az Isten nem. Rohannak ide-oda, hajszolják a dolgokat, és van úgy, hogy egész advent alatt egyszerűen sem lépik át Isten házának küszöbét. Művi felszínes világban élünk, kampányszerű szeretet-akciókkal vagyunk körbevéve, vannak csodálatos fényfüzéreink, de ezek nem csökkentik a szívünket elárasztó hideg sötétséget. Ezért

újévnek nemcsak nehéz időszakai lesznek, hanem olyan napjai, hetei és hónapjai is, amikor majd minden rendben megy. Ezekben az időszakokban is fontos, hogy bizonyoságot tegyünk arról, hogy az Úr a mi Istenünk. Dicsérni és magasztalni fogjuk Őt, hiszen Ő az Isten. Neki adunk mindenben mindenért dicsőséget, mert Ő az Isten. Felé irányítjuk szívünk minden háláját, mert Ő az Isten, akitől minden jó ajándék származik. Nem akarjuk Őt megcsalni a tizedünkkel és a felajánlásunkkal sem, mert Ő az Úr, ami Istenünk! Isten iránti igazi hűségünk nem a bajban fog kiderülni, hanem azokban az időszakokban, amikor minden rendben megy. A nehézségekben önös érdekünk fűződik ahhoz, hogy keressük Istent, mert szükségünk van szabadtására, hatalmára, erejére.

Imádság:

Kedves Mennyei Atyánk! Olyan jó nekünk, hogy Te vagy az Isten! Köszönjük, hogy velünk miatt nem fordulsz el tőlünk, hanem magadhoz hívsz bennünket, hogy bűnbocsánatoddal feloldozd a lelkiünk. Köszönjük, hogy számíthatunk rád ebben az esztendőben is. Kérünk, gyógyítsd a mi testünket, lelkiünket, szívünket! Erősíts meg minket erőtlenségünkben, és vezesd az életünket a Te Igéd világosságában. Drága Úr Jézus! Szabadtásod örömevel töltsd be a szívünket, kérünk. Ne engedd, hogy a gonosz elvegye életkedvünket azzal, hogy eltakarja előlünk hatalmatát és dicsőségedet! Hadd legyen a szemünk előtt, bármi is történjen velünk, hogy még mindig Te vagy az Isten! Drága Szentlélek! Kérünk, szenteld meg a mi szívünket, hogy ne a mi önös akarátunk, hanem az Úr akarátának szeretete töltse el minket! Köszönjük Istenünk, hogy meghallgatasz bennünket! Amen.

en élünk? Mit tudnánk erre felelni? Mert, ha igaz hittel elhiszük, hogy Ő a Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme, akkor tőle fogadunk el mindent: a veszteséget, a próbákat és hiszük azt, hogy azoknak, akik Őt szeretik, minden a javukat szolgálja, még akkor is, ha valami nagyon nehéz időszakon megyünk éppen keresztül. Szeretett Testvéreim! Így lépett be Isten a hideg világba, oda, ahol az önzőség hatalmaskodása miatt a jóság megfogyatkozott és kihűlt az igazi szeretet. Isten belépett a világba, hogy jelenléte új reményt ébresztson a benne hívőknek, mert „Új

Imádság

Mennyei Atyánk! Bocsásd meg nekünk gyarló emberi erőtlenségünket és kérünk, hogy Szentlelked által segíts felismerni azokat a dolgokat, amik elválasztanak tőled. Hadd, ismerjük meg dicsőséged és hatalmad nagyságát, azt a szeretetet, amivel lehajolsz hozzánk! Köszönjük Atyánk, hogy Jézus Krisztusban beteljesítetted az ígéretedet. Adunk téged ezért! Köszönjük, hogy Igéd által most is bátorítottál, vigasztaltál, erősítettél minket. Kérünk Atyánk, áldd meg szeretteinket, áldd meg gyülekezteinket, áldd meg egyházunkat, áldd meg ezt az egész teremtet világot! Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg kérésünket! Amen.

Írta: Strifler Zoltánné

Megjelent. Jelen van? Meg fog jelenni!

Lectio: Lk 2,1-11

Textus: Tit 2, 11-13

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen éljünk a világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését”

Kedves Testvéreim!
Az emberek szeretik a csodát, a varázslatot. Szeretjük, ha elkápráztatnak bennünket, ha valami olyasvalamit látunk, amit nem tudunk megmagyarázni, ami elvarázsol, amire azt mondjuk, hogy „ez hihetetlen”.

Így vagyunk mi is az Úr Jézus születésével. Azzal a csodával, amit ez a szó fejez ki, hogy „megjelent”. Próbáljuk egybegyűjteni minden fajta biológiai, fizikai ismeretünket, tapasztalatainkat, de választakat nem találunk, mert nem is találhatunk. A csoda, az csoda és a titok, az titok. A tények pedig tények. Mert *megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden emberek, Testvéreim!*

Isten kegyelmének ez a megjelenése ott a betlehemi jászolban történt. Azzal, hogy az Ige testté lett, hogy Isten született a földre, hogy a mi Urunk Jézus Krisztusunk eljött ebbe a világba, testet öltött, „megüresítette önmagát... emberekhez hasonlóvá lett.” (Fil 2,7) A távoli Istennel, akivel az Ószövetség embere csak „meghatározott helyen és időben” találkozhatott, ott a szent sátorban, a szentek szejtjében, és ott is csak a főpap közbenjárásával, 2000 évvel ezelőtt Krisztusban megjelent. Hogy miért is történt az Ő testté létele azt csakis abban a kontextusban tudjuk megérteni és elfogadni, ha nem zárjuk ki, nem

feledkezünk meg születésének céljáról: vagyis, hogy *üdvözítő kegyelmét adja minden ember számára*.

Láttam egy képet, amelyen a következő volt: egy kishű beszélgetett egy idősebb emberrel. Ez az idősebb férfi megkérdezte a gyermeket: „mit hoz a Jézuska karácsonyra?” Mire a gyermek egyszerűen csak ennyit válaszolt: „Üdvösséget!” Erről van szó, Testvéreim! A karácsony legnagyobb ajándéka az üdvösség, amely Krisztusban van. Az ő születésében, életében, halálában és feltámadásában. Amely Neked és nekem is adatott. Ingen. Ajándék. Szabad elfogadnunk. Szabad örülnünk, szabad azzal a reménységgel lennünk, hogy örök életünk van, ahogy az Ige is fogalmaz: „*Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz...!*” (ApCsel 16,31) És olyan jó, hogy ezt az ajándékot mindenkinek akarja adni az Úr. Nem csupán egy választott népnek, nem csupán azoknak, akik szép rendben járnak templomba, hanem bizony azoknak is, akik a világ szemében szegények, nyomorultak, bűnösök, elvetettek. Mert mi is ilyenek vagyunk és nem a mi jogunk mérni alkalmasságunkat az üdvösség mérlegén. Mert „*mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre*” – ahogy János evangéliuma fogalmaz (Jn 1,16).

Úr, és bizony ennek minden nap aktualitása van.

Már most bizalommal tekint-hetünk az egész üjlesztendő felé, hiszen abban is az élő Isten lesz a mi Urunk. Miért tölt el ez bennünket bizalommal? Csupán azért, mert az Úr a Mindenható! Nem csak, hogy semmi sem lehetetlen a számára, hanem ráadásul még minden követ meg is fog mozgatni értünk, ha szükségünk lesz rá, mert annyira szeret. Aztán az is bizalomkeltő, hogy az Úr Szabadító Isten. Nincs olyan kilátástalan helyzet, melyből ki ne mentene. Nem fog bajban vagy nyomorúságban hagyni, mert természetéhez tartozik, hogy az övének a szabadítására siet.

A Tízparancsot első mondatból származik az évi vezérfonalunk, amelyet Izrael népének adott Isten a pusztai vándorlás során. Azok az emberek, akik először hallották ezt a kijelentést Istentől, saját bőrükön tapasztalták meg milyen hatalmas az Isten. Szétnyitotta előttük a Vörös-tengert, és ők száraz lábbal kelhettek át a tengeren. Az üldöző féltelmes sereget pedig elveszítette a tengerben. Naponta annyi manát és fűrt küldött a táborba eledelül, amennyivel hatalmas sokaságot jóllakított. A sziklából vizet fakasztott nekik, a keserű vizet megédesítette. Személyes megtapasztalásuk volt tehát Isten hatalmáról

és szabadításáról. Ezt a személyes megtapasztalást szeretné adni nekünk is Isten. Milyen kihívások várnak rád ebben az esztendőben? Betegséggel kezded az újévet? Anyagi gondok elé nézel? Magány vagy kilátástalanság fenyeget? Ellenséges emberek vesznek körül? Ne félj, ne aggódj, míg az Úr a te Istened! A nehézségeket és a megpróbáltatásokat nehezen viseljük, pedig ezekben tudja igazán megmutatni nekünk személyesen is az Úr az Ő hatalmát. Amikor a saját életünket fenyegeti veszély, akkor éljük át csak igazán Isten szabadító kegyelmét, gyógyító erejét, hatalmas csodáit, végtelen jóságát, vigasztaló szeretetét, igazi jelenlétét. „*En vagyok a te Istened.*” Ne rettenj hát meg, ha ebben az esztendőben is lesznek olyan napok, hetek vagy hónapok, amikor megpróbál az élete. Gondolj abba, hogy mindezek a nehézségek csupán lehetőséget teremtenek számodra arra, hogy közelebb kerülj Istenhez. Mindez csupán az érem egyik oldala.

Isten kijelenti rólunk, hogy a mi szabadító Istenuk kíván lenni 2020-ban is. Ám az érem másik oldalán ott vagyunk mi, akik vajon viszonzozzuk-e az Úr szeretetét azzal, hogy kimondjuk: Bizony, Te vagy a mi Istenuk! Természetesen nem elég csak mondanunk, hanem meg is kell azt élnünk. Az

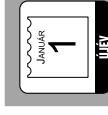
Vizsgáljuk meg, mennyire adjuk át *marad mindörökké.*" (1Jn 2,17) magunkat a világi mértéknek a Isten akaratát cselekedni a Neki jelenlegi életmódunk alapján és való engedelmisséget jelenti. Erre mennyire vagyunk befolyásolhatók azáltal, amit a világ éppen diktál.

Keresztyén emberekként nemcsak azt látjuk, hogy a világ, és annak kívánságai elmúlnak, ez önmagában pesszimizmusra adna okot, hanem azt a perspektívát is, ami élő reménységgel tölti el: *„aki lelkem te ígéretednek.”* (451. dics.) *Isten akaratát cselekszi, meg-*

Imádság:

Imádkozzunk! Örökkévaló Istenünk! Szívünk hálájával vagyunk most előléd, megköszönve a mögöttünk hagyott esztendő minden áldását. Mindazt, amiben gazdagítottál, megtartottál, segítettél, erőről erőre juttattál. Köszönjük Neked a hit ajándékát, mely által újra és újra Hozzád kapcsolódhatunk. Köszönjük mindazokat az embertársainkat, akikkel ebben az esztendőben is megajándékoztál bennünket, családtagjainkat és gyülekezetünket. Szomorú szívvel, de az életükért hálát adva gondolunk eltávozott testvéreinkre.

Megvalljuk Urunk, hogy sokszor magával sodor a világ szele és bűvölete, de köszönjük, hogy mindezen tévelygésünkből is Hozzád térhetünk, és benned lelhetünk megnyugásra. Vezesd lépteinket továbbra is a te utadon, hogy végül majd célba érheszünk. Amen!

Írta: Hajdú Ferenc

Az Úr az én Istenem

Textus: 2Mózes 20,2

„Én, az Úr vagyok, a te Istened...”

Gyülekezetünk már évek óta a Bibliail olvasó Kalauz könyvjelzőjén olvasható Igét választja évi vezérigéjének. Év közben pedig újra meg újra megerősödünk abban, hogy az egész évre szóló megerősíteni minket naponta az

A kérdés az, hogy ez a kegyelem, amelyben hitünk szerint részesülünk, vajon látszik-e az életünkön. Az Ige azt mondja, hogy nevel bennünket ez a kegyelem: *„...nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen éljünk a világban...”* Vagyis a válaszuk egyértelműen: IGEN! Ám sajnos olyan sokszor nem látszik, hogy kiben hiszünk, kiben reménykedünk, ki az, Aki életünket irányítja, aki életünket kezében tartja. Nem csupán karácsonykor kell *„jónak lenni”*, vagy keresztyénibb életet élni. Nem csak karácsonykor kell az ünnep hangulatától megbódulva valami jóra, magasztosabbra törekednünk. Hanem a szürke hétköznapiakban, az ünnep fénye nélkül is ott kell lennie a vágynak szíveinkben Isten vezetése iránt. Olyan sokszor állunk ellen makacsul az Úrnak, pedig minden alkalommal amikor kimondjuk, hogy *„legyen meg a TE akaratod”* voltaképp, könyörgünk Neki, hogy Ő formálja, nevelje az életünket, vezessen bennünket, úgy ahogy Neki az tetszik. És mi mégis ellenállunk, oh de sokszor!

Pedig Isten *pedagógiájának* módszere nem fájdalmas, nem megbotránkoztató. Mert nem más ez, mint az Ő megelőző szeretete. Az a szeretet, amely testté lett,

amely közöttünk lakozott, amely megjelent. Terve pedig az, hogy megtagadjuk a bizalmatlanságot, a hitetlenséget, a világi kívánságokat. De ez önerőből nem megy. Nem is ment és nem is fog menni soha. És a legjobb hír, hogy nem is várja el tőlünk Isten, hogy egyedül menjen. Mert Ő akar nevelni bennünket, Ő szeretne segíteni nekünk. Hiszen tudjuk, hogy Ő Szentlelke által velünk van, ahogy mondotta is *„Veletek vagytok minden napon.”* Nos, Testvéreim, Ő itt van most is közöttünk. Ő szeret és szeretettel akar bennünket pártololni, terelgetni, nevelni. Mert a *Kegyelem megjelent és nem tűnt el, hanem jelen is van.* Isten azt szeretné, hogy a kegyelem forrásából éljünk, hogy megelégtessünk, s hogy ezek az élő folyamatok túlcsorduljanak bennünk és rajtunk is, hogy az egész világ meglássa, kicsik és nagyok, hívők és hitetlenek, hogy kihez is tartozunk!

És végül még egy gondolat helyeződőtt a szívemre. Az Ige azt mondja: *„várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését”* Hiszen végtére is a karácsony, a mi keresztyén reménységünk eredete is. Hogy az örök életünk, az ajándékunk, a Krisztussal való örök közösségünk beteljesedjék majd egykor. *„Mert most tükör által*

homályosan látunk..." De Ő, Aki megjelent a történelem egy pontján a betlehemi jászolban, Ő, akit aztán keresztre feszítettek, aki feláldozott és aki az Atya jobbán ül, Ő az, aki most emberi szemmel nem látható módon mégis jelen van Szentlelke által, Ő fog megjelenni teljes dicsőségében, teljes valóságában, hogy reménységünk láthatóvá váljék és minden csoda érthető legyen.

Kedves Testvéreim. Szeretjük a csodákat. Szeretjük a megmagya-

Imádság:

Drága Jézus, Megváltónk!

Hogy is köszönhetnénk meg Neked mindazt, amit értünk tettél. Nincs szó arra, hogy mit jelent a Te kegyelmed, szereteted. Te Magad vagy a CSODA! Arra kérünk, drága Urunk, hogy ezen a karácsonyon kicsit többet kaphassunk belőled, többet érthessünk rólad, és jobban vágyjunk azt az életet, amire elhívtál bennünket. Áldd meg életünk, családjunk, gyülekezeteinket leginkább Szentlelked által, Önmagaddal! A Te nevedben kérünk! Ámen!

Írta: Vecsey Katalin

Mulandó és maradandó

Lekció: 1Jn 2,12-17

Textus: 1Jn 2,17

„A világ pedig elmúlik, és annak kívánsága is; de aki Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.”

Kedves Testvérek!

Mulandó és maradandó! E két, az életünket és az örök életünket meghatározó tényező kerül eléink a hangulat, az ízek, az illatok, a díszek, a találgatások; de megmarad belőle mindaz, ami felülről

való: Isten közöttünk megjelent, testet öltött szeretete. Ha pedig nemcsak a mögöttünk hagyott néhány napra tekintünk vissza, hanem az elmúlt esztendőnkre is, különösen is láthatjuk, mennyi minden mulandónak bizonyult, amit maradandónak szeretünk volna, mennyi mindenről derült ki, hogy veszendő, pedig maradandónak hittük, s mennyiféle sürgősnek vélt dolog vonta el a figyelmünket, s vette el az időnket az igazán fontostól. Ugyanakkor, mindezen mulandó dolgok mellett, világosan látható, mi az, ami velünk maradt, bennünk maradt, amin nem változtatott sem az idő múlása, sem a körülményeink alakulása. Ez pedig Istennek az a szeretete, amely változhatatlan valóság, saszárnyon hordoz, vezet és megbocsát. Ebben a bizonyosságban erősít meg bennünket a mai igénk, amelyben megláthatjuk Isten szeretetének azt a természetét, amellyel összefog, közöségbe hív bennünket. Gyermek-ke-ifjak-apák egyikében, hogy bűnbocsánatot úgy nyerhetnek, Isten-ismeretre úgy juthatnak, győzelmet a gonosz fölött úgy arathatnak, ha Isten Igéje gyökeret ver és megmarad bennük

„Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van.” (1Jn 2,15) Semmiképpen sem azt kéri tőlünk Isten, hogy ne szeressünk élni, ne vállaljunk közösséget embertárs-

inkkal, és vonuljunk ki a világból, ne vegyünk tudomást arról, ami éppen zajlik benne. Jézus, amikor a főpapi imájában (Jn 17) az övéért könyörög, ezt kéri az Atyától: *„Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem, hogy őrizd meg őket a gonosztól.”* (Jn 17,15) Az élet szeretetének a helyes módjáról pedig így olvasunk Péter 1. levelében: *„Aki szeretne örülni az életnek, és jó napokat látni, óvja nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álhokszágot, forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót, keresse és kövesse a békességet.”* (1Pt 3,10) Isten Igéje arra int bennünket, hogy a világias gondolkodást, vagyis az Isten nélküli gondolkozást és ebből fakadó életvitelt ne szeressük és ne pártoljuk. Ne a világ mértéke szerint éljünk, s ne merüljünk bele, ne vesszünk bele semmi olyanba, ami elvon Istentől. A világ mértéke szerint élet jellemzője: *„Mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, a szem kívánsága, és a vagyonnal való kérédes, nem az Atyától, hanem a világtól van.”* (1Jn 2,16.) Olyan vágyakról, kívánságokról van itt szó, mint a másokon át gyalogló érvényesülés, irigység, kérédes, gőg – mindezek a mulandóság jegyeit hordozzák magukon.

„A világ elmúlik, és annak kívánsága is” (1Jn 2,17) –